

стичного підходу — це особистісне новоутворення педагога-професіонала, яке має суспільну значущість і самоцінність успішного функціонування людини у педагогічній професії. Акмеологічний підхід характеризує професіоналізм як «вершинні» шаблі особистісно-професійного розвитку педагога, професійно-педагогічну зрілість.

Отже, педагогічний професіоналізм є специфічною цілісною складноструктурною системою, яка утворюється з різноманітних компонентів, елементів з їх функціональними зв'язками, відносинами, системоутворюючими чинниками. Тому тільки комплексне поєднання і використання концептуальних підходів створює передумови для глибинного розуміння і осягнення сутності феномену педагогічного професіоналізму як головного фактора підвищення професійного рівня науково-педагогічних працівників.

Література

1. Гузій Н. В. Основи педагогічного професіоналізму: Навч. посібн. — К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2004. — 156 с.

2. Кузьміна Н. В. Профессионализм деятельности преподавателя. — М.: Высш. шк., 1989. — 119 с.

О. В. Лисенок, старш. викл.,
кафедра менеджменту банківської діяльності

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

Формування ринку праці з його жорсткою конкуренцією, підвищення престижності освіти, зміна інтересів молоді, зміна мотивації навчання — все це дещо ускладнило підготовку фахівців у ВНЗ. Останнім часом все більшому загалу викладачів вищої школи стає зрозуміло, що реальних успіхів на цьому терені можна досягти тільки при зміні серцевини освіти — технології.

Організація модульно-рейтингової технології навчання сформувала новий тип навчальних відносин між викладачем і студентом. Основною формою навчання стала самостійна робота студента. Роль викладача тепер полягає в основному в індивідуальному

консультуванні, перевірці та аналізі результатів контрольних робіт, надання допомоги при виконанні наукової і практичної роботи студентами. Все це різко підвищило кваліфікаційні вимоги до викладача як у методичній, так і в професійній його діяльності.

Поряд з позитивними моментами впровадження нової технології навчання, слід вказати і на деякі її недоліки. Перш за все — значне збільшення навантаження на викладача. Цей факт присутній у всіх ВНЗ, де заняття проводяться за модульно-рейтинговою технологією навчання. Фактичне збільшення навантаження становить у середньому 30 %. З усіх видів навчальної роботи самим трудомістким є проведення і перевірка поточного контролю знань студентів. Зменшити це навантаження на викладача можливо шляхом передачі контрольних функцій комп'ютеру, що дозволить збільшити кількість годин, які відводяться на індивідуальну роботу зі студентами.

Серед інших особливостей модульно-рейтингової технології навчання слід зазначити те, що вона вимагає нового матеріально-технічного й інформаційного забезпечення. Адже самостійна робота студента на перше місце висуває проблему повного забезпечення його навчальною і методичною літературою у достатній кількості.

Отже, ефективне використання всіх елементів модульно-рейтингової технології можливо тільки при вирішенні проблеми забезпечення навчального процесу сучасними комп'ютерними технологіями і навчально-методичною літературою.

Практичні заняття всіх дисциплін складають близько 50 і більше відсотків від загальної кількості годин, відведених згідно навчального плану на вивчення дисципліни. У зв'язку з цим, одним з головних напрямів підвищення ефективності модульно-рейтингової технології навчання, вважаємо, є організаційно-методичне вдосконалення змісту семінарських і практичних занять. Ця проблема постійно привертає увагу викладачів вищої школи, оскільки вона торкається найважливішого виду навчальної діяльності студентів у ВНЗ, який, незалежно від технології навчання, є тією базою, де формуються дослідницькі здібності студентів, закріплюються та розвиваються їх професійні вміння і навички.

Таким чином, використання сучасної комп'ютерної технології для вивчення студентами теоретичного матеріалу і набуття практичних навичок дозволить значно перерозподілити і скоротити аудиторне навантаження. Це сприятиме подальшому підвищенню якості вищої освіти, що особливо важливо при переході на багаторівневу систему підготовки фахівців.